حرف اول

ادب مرد...

منیر مسئول

رسالت خطیر زمامداران از دیدگاه دینی و عقل و فطرت جزو برجسته‌ترین رسالت‌هاست. [illegible] به خود جسمانی داده است. از این رو چنین رسالتی اجتناب‌ناپذیر کند تنها کسانی برجسته شوند که از صحنه‌های گوناگون اسلامی، اخلاقی، اجتماعی، خانوادگی، سیاسی و چون برجسته‌ترین‌ها باشند. خلق‌وخو و منش [illegible] تا امور جاری سیاسی، حقوقی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی وطنشان را در ساحت ملی و بین‌المللی به دست او بسپارند.

در این عصر و زمانه که دنیا شاهد زمامداری دو شخصیت بسیار عالی‌مقام و ارجمند، یعنی امام راحل ﷺ و مقام معظم رهبری بوده است، امت اسلامی و بسیاری از حق‌پویان در ایران و جای‌جای جهان از این دو رهبر عظیم‌الشأن و این دو اسوهٔ شایسته و نمونه ازجنبه‌های فراوان، بسیار الهام پذیرفته و از خلق و خوی این دو بزرگوار بسیار الگو گرفته‌اند. اما آیا همهٔ زمامداران در رده‌های بعد از رهبری نیز شایستهٔ چنین الگوبرداری هستند؟ طی نزدیک به چهار دههٔ انقلاب اسلامی از آغاز پیروزی تا کنون، مردم ما بخصوص شاهد حضور زمامداران دیگری در رتبهٔ دوم و پایین‌تر نیز بوده‌اند و از حضور و فعالیت و کنش و روش و بینش مثبت و منفی آنان هم تأثیر پذیرفته و در مواردی حتی نسبت به گفتار و رفتار این دسته از زمامداران واکنش‌های مناسب و یا نامناسب نشان داده‌اند. ریاست جمهوری و ریاست مجلس و ریاست قوهٔ قضاییه کم مقامی نیست، تأثیرپذیری ملت از اخلاق و منش این مقام‌ها و یا واکنش ملت به خلق‌وخو و رفتار آن‌ها را هرگز نبایستی از نظر دور داشت.

در این نوشته، از میان همهٔ نمونه‌هایی که تاکنون در اقشار عمومی به علم رسیده به زیبا جرقه‌ها [illegible] در راکتس [illegible] در جریان مناظره‌های تلویزیونی انتخابات دوره دوازدهم ریاست جمهوری مسئله و تداوم می‌کند، در کنار همه کسانی که در انتخابات ریاست جمهوری به منع یکی از [illegible] صاحب‌نظرانی نیز با کمال انصاف و رعایت بی‌طرفی، شاهد صحنه‌هایی از سخنرانی‌ها، تبلیغات و مناظره‌های تلویزیونی نامزدها بوده و هستند. این گروه از شاهدان عینی، دور از جنجال‌های سوگیرانهٔ سیاسی، حضور و رفتار و منش و گفتار نامزدها و دیگر مسؤولان را با دقت زیر نظر تیزبین و موشکافانهٔ خود قرار می‌دهند و در مورد آن‌ها به داوری و مقایسه می‌پردازند. وجدان عمومی جامعهٔ ما هیچ‌گاه لفاظی‌های زشت و نابجا و دور از اخلاق و مروّت و انصاف برخی از نامزدها و دستیاران ایشان را در گرماگرم فعالیت‌های انتخاباتی و قبل از آن در دوران تصدی‌گری مسئولیت‌های خطیر سیاسی–اجرایی فراموش نخواهد کرد. مردم بزرگوار ایران شاهدند که برخی از دولتمردان تا کنون هیچ‌گونه منش اخلاقی و سیاسی شایسته‌ای از خود به یادگار نگذاشته است. برخوردهای جسارت‌آمیز و دور از اخلاق و خارج از عرف و انصاف این گروه طی یازدهمین دورهٔ دولت و در اثناء تبلیغات ریاست جمهوری با منتقدان تا کنون به چند ده مورد رسیده است. ملت ایران که جای خود، دنیا هم هرگز الفاظ و عباراتی را که از دهان و خامهٔ قلم برخی از افراد شاخص گروه مزبور نثار منتقدانشان شده است از یاد نخواهد برد. نمونه‌هایی از این پاره‌گویی‌های ناروا عبارتند از: «کم‌سواد، بی‌قانون، بی‌دین، حسود، بی‌شناسنامه، جیب‌بر، دنیاندیده، مستضعف فکری، بیکار، متوهم، دارای خطای دید، دین‌فروش، تخریب‌گر، فاسد، [illegible] [illegible] کودک، عمر [illegible] [illegible] انقلابی [illegible] از [illegible] [illegible] [illegible]